

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 13. Ianuarii. Quæ est Octava Epiphaniæ. De Baptismo Christi D.
Exemplo suo Christus magis urget quàm Imperio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DIE XIII. IANVARIJ.
 QUÆ EST OCTAVA EPIPHANIÆ.
 DE BAPTISMO CHRISTI DOMINI.

Sine modo, sic enim decet nos implere omnem Iustitiam. Matt. 3.

VERITAS PRACTICA,

Exemplo suo Christus Dominus, nos magis
 urget quàm imperio.

RATIO EST, Quia quo se Superior magis demittit ad inferiorem, ut eum provocet ad aliquid eo magis urgetur inferior ad illud præstandum. Sed Christus Dominus, cum exemplo suo nos provocat ad sui imitationem, magis se demittit, quàm si illud ipsum quod facit, imperaret. Ergo nos exemplo suo magis urget quàm imperio: Proindeque in iu etiam qua non sunt ex præcepto fidelissime est imitandus.

I. PUNCTUM.

QUÆ de sancto Joanne Baptista referuntur ab Evangelistis, possent aliquantisper cogitari; tum verò hæc diligentius quæ de baptismo Christi Domini: *Tunc venit Iesus à Galilæa, in Jordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo; Ioannes autem prohibebat eum, dicens, Ego debeo à te baptizari. Et tu veni ad me! Respondens autem Iesus, dixit ei; Sine modo, sic enim decet nos implere omnem Iustitiã, tunc dimisit eum. Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua, & ecce aperti sunt ei caeli, & vidit Spiritum Dei descendantem sicut columbam, & venientem super se. Et ecce vox de caelo dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Ex quibus cum multa possint ad profectum elici, tum illud verò quod fecit & quod dixit Dominus, *Sic nos decet implere omnem Iustitiã*: ut nos exemplo scilicet suo provocaret ad perfectionem, sive ad ea fideliter præstanda quæ sunt tantum consilii & non præcepti. Neque enim hic solum ad baptismum qui est ex præcepto suscipiendus, nos excitat, sed ad alia quævis non præcepta, quæ nomine, *Omnis Iustitiã adimplenda* comprehendit, sicut & ipse baptismum suscepit, ad quem nulla eum necessitas obligabat.

Atque hinc excellens illa Veritas, & valde potens ad multa quæ non tam præcipiuntur quàm

confulantur, *Exemplo suo Christus Dominus nos magis urget quàm imperio.*

Ratio est valde familiaris; nempe id usu quotidiano dicitur, quo se Superior magis demittit ad inferiorem, ut eum provocet ad aliquid, eo magis urgetur inferior ad illud præstandum, cum præcipue posset Superior pro iure suo imperare, & inferiorem cogere sub gravissimis pœnis; tum si non imperet, sed potius roget: si pœnarum loco proponat præmium, aut si denique aliquid longius remotum à sua dignitate non dedignetur; tunc certe inferior, aut durissimæ cervicis est aut flectetur tanta superioris demissione; Neque enim generosus animus se vinci benignitate patitur, ne dum ab inferiori, aut à pari, quantum minus à suo Superiore. Hinc est illud Ecclesiastici valdè notandum. *Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. Radices gentium superborum arefecit Deus, & plantavit humiles ex ipsis gentibus. Pergitque pluribus Sapientis ostendere eos duces vel reges, qui cum mansuetudine & humilitate subditos suos regerent, longè apud illos plus valuisse, quàm superbos & efferratos.*

Indignabatur foris, filius senior quod Pater fratrem suum iuniorè à luxu & à meretricibus revertentem liberalius exceperit, tum verò Pater domo egressus cepit rogare illum, & statim sedatus est. Nonne sic regi malles mansuetudine quàm rigore? sed itane tuos regis, si quos habes regendos?

II. PUNCTUM.

SED Christus Dominus cum exemplo suo nos ad sui imitationem provocat, magis se demittit, quàm si illud ipsum quod facit, imperaret. Hoc est enim superiorem sese magis demittere, quando quod superior facit, magis est alienum, magis remotum, magis infra dignitatem illius qui se ita demittit. Est autem manifestum quod præire nobis exemplo sicut prævit Christus in Nativitate, in baptismo, & in reliquo vitæ cursu, longe magis remotum est & distans à summa ejus dignitate, quàm imperare illa ipsa, quibus ad exemplum

plum nostrum abstinuit, aut quæ sustinuit. Nam imperare proprius actus est Dominationis, & Excellentia; obedire verò & humiliari, servitutis, & abjectæ conditionis. Unde quantum dominatio & servitus, quantum excellentia & abjectio, longè inter se distant; tam procul & remote à seipso, se Christus demittit, cum ad illa infima & abjecta descendit, quæ mavult facere, & factio suo nobis commendare, quam imperare.

Is. 28.

Hinc fortè dictum à Prophetâ: *Ut faciat opus suum, alienum opus ejus, ut operetur opus suum, peregrinum est opus ejus ab eo.* Quasi diceret, opus proprium Christi Regis, & Domini esset imperare, & imperando nos regere: at vero aliena sunt ab eo, & peregrina illa, quæ ad nos, instruendos prælegit. Atq; illud est quod Apostolus tanto perè de Christo Jesu prædicat, *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Et quæ plura illic sequuntur, non minus ad affectum ardentia, quam ad intellectum clara ut videas quò se usquè demiserit qui se nostrum exemplar fecit. Ah quoties vel videre dissimulasti, vel vidisse nil profuit?

Phil. 2.

III. PUNCTUM.

SIC nos igitur Christus Dominus exemplo suo magis urget quam imperio; Non modò quia inferiori em pudet non facere quod Superior facit, sed quia Superioris demissio & humanitas quæ in exemplo dato magis lucet quam in imperio exercito, tantam vim habet in animis hominum, ut qui alioquin fortè resistenter imperio cedant exemplo. Irritatur lege & præcepto concupiscentia, ut fusè probat Apostolus; at emollitur exemplo & gratia. Hæc est lingua tertia qua ut est in Ecclesiastico, multos commovit. Prima lingua est conceptus mente formatus; secunda

Rem. 7.
Ecc. 28.

est verbum quo conceptus exprimitur; tertia vero est factum seu exemplum, quod longè magis movet quam verbum. Sic de Christo, postquam Prophetâ dixit, *Ei factus est principatus super humerum ejus, paulo post addit, Multiplicabitur ejus imperium, & pacis non erit finis.* id est, magis se ostendet Principem & ducem exemplo quam imperio aut præcepto, neque tamen propter eam minus erit imperium ejus, imò inde augetur, & à multo pluribus tranquillè coletur, & pacificè.

Is. 9.

Hoc Christus stimulo suo imprimis urgebat; Scitu, inquit, quid fecerim vobis: Vos vocatu me Magister & Domine, & bene dicitu, sum etenim; si ergo laovi pedes vestros, Dominus & Magister; & vos debetis alter alteri la vate pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis, Amen amon dico vobis, non est servus major Domino suo, neque Apostolus major eo qui misit illum. Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea.

Mat. 23.

Observe hæc postrema verba, non beatum dicit, qui sciat, se à qui faciat, undè tu vide quam multa scias, & pauca facias; Vide quàm parum scias te moveri tot exemplis quæ quotidie contemplaris. Vide quàm sit ferreus quem tanta non emollit & urget Charitas, tanta humilitas, tanta mansuetudo, & aliæ virtutes ad imitandum propositæ. Heu quanti longè retroque manerent nisi tua præclara exempla inspicerent; Ecce adhuc te peccimus auditos tot signis tuis, & doctrinis! Quid fieret si tantum lumen ad sequendum te non haberemus. Lege integrum caput notatum; & illud familiare habeto in omnibus: Itane Christus fecit? Aut sicut si has Christi voces audires? *Sequere me. Qui mihi ministrat, me sequatur. Quid ageres? Quid responderes?*

Vide, Verbo Exemplum, Imitatio.

DIE XIV. IANVARI.

Nisi forte sit Dominica secunda post Epiphaniam. Quæ dum occurret, illi standum, prætermisiss aliis.

DE SOLITVDINE CHRISTI DOMINI PER QUADRAGINTA DIES IN DESERTO.

Et statim Spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto, quadraginta diebus & quadraginta noctibus, eratque cum bestiis. Mat. 4.

Magneus pars prima.

R

VERI.